

بررسی آمار غرق شدگان ۹۸-۹۹ در ایران

عاقبت بی گدار به آب زمین

بر سر هیچ و بویج راحت با دیگران در کوچه و خیابان دست به یقه می شویم و آمار فزاع را بالای پریم. حالا هم که فصل گرماست و خورشید تابستانی، هرچه زور داریم در انوار طلایی اش جمع می کشد و همه را می تاباند به سروکول مان تا حسایی گرم مان شود و بعد برای خنک شدن، بزئیم به دل رودخانه ها و دریاها که شوخی و بی احتیاطی سرشان نمی شود. سر به سرشان بگذارید، شناگر حرفه ای و کارکشته هم باشید، یک چا خشت تان می کشد، پشت تان را به خاک می رساند و چاق تان را می گیرد. این خاصیت طبیعت وحشی است. این طوری می شود که بدون هیچ که بخوانیم با مرگ رودرو می شویم.

همیشه همین طور بوده و هنوز هم هست. خیلی هایمان با شنیدن خبر مرگ دیگران در اثر حوادث مختلف، تصور می کنیم مرگ فقط برای همسایه است و گذر ما حالا حالا به دماغ خانه فرشته مرگ نمی افتد. به خاطر همین است که باز هم خیلی هایمان تصادفات و مرگ و میرهای جاده ای را جدی نمی گیریم، هوس سفر به کله مان بزنند، گاز ماشین را می گیریم و با سرعت می رانیم، خطر کرونا را با عادی سازی و گرفتن مراسم عروسی و عزاداری به کنار دنیا و انجام کارهای ممنوعه پشت کفش می اندازیم، گاهی اوقات

لیلا حسین زاده

تپش

کم نیست. در یکی از این حادثه ها، دختر بچه ای پنج ساله اهل قم در منطقه رامدشت رودسر غرق شد.

این کودک به همراه خانواده خود برای شنا به این منطقه رودسر رفته بودند، اما به دلیل شنا در خارج از محدوده سالم سازی دریا غرق شد. در تعطیلات چند وقت پیش هم طبق اعلام معاون اجتماعی فرماندهی انتظامی مازندران، پنج گردشگر در دریا و رودخانه های نوشهر، عباس آباد، چالوس و تنکابن غرق شدند و جان خود را از دست دادند. همین دو هفته پیش هم مدیرعامل سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری خرمشهر از غرق شدن دو خواهر در منطقه ام التلول خرمشهر در رودخانه کارون خبر داد. آن طور که او گفته، خوزستان یکی از استان هایی است که دارای بیشترین آمار غرق شدگی در کشور است. خردادماه هم، رئیس جمعیت هلال احمر زابل از غرق شدن سه برادر ۲۲، ۲۳ و ۳۳ ساله در رودخانه سیستان به دلیل آشنا نبودن به فن شنا خبر داد که بازتاب زیادی در رسانه ها داشت.

در آخرین روزهای بهار هم گردشگر ۳۴ ساله بروجردی که همراه چند گردشگر دیگر به دره نی گاه دورود رفته بود هنگام شنا در رودخانه وحشی و خروشان گهر رود وارد جریان تنداب روخانه شد. امدادگران تیم هلال احمر جسد او را ۲۰ متر پایین تر از محل شنا پیدا کردند.

این آمارها نشان می دهد با وجود هشدارهای سازمان اورژانس کشور، هلال احمر، نیروی انتظامی و نهادهای مرتبط، باز هم یک گوش عده ای در است و دیگری دروازه. همیشه فکر می کنیم، کسی که غرق می شود ما نیستیم و این سرنوشت دیگران است.

فریب آرامش آب را نخورید

دریای خزر به تفریحگاه ثابت مردم به خصوص تهرانی ها تبدیل شده است. تا فرصتی پیدا می کنند، به دل جاده می زنند و خودشان را می رسانند به لب دریا تا تنی خنک کنند. بعضی ها به هشدارها توجه می کنند و از قسمتی که برای شنا کردن مشخص شده است، جلوتر نمی روند، اما عده ای هم برای به رخ کشیدن توانایی خود در شنا یا سرشاخ شدن با امواج خروشان دریا، خارج از محدوده سالم سازی دریا شنا می کنند و با این کار به استقبال مرگ می روند. نمونه این دست حوادث

به دریاها نیست و رودخانه ها بیشترین و بالاترین آمار غرق شدگی را به خود اختصاص می دهند. طبق آمارهای سال ۹۸، از کل تلفات غرق شدگی، ۴۶۸ نفر در رودخانه ها جان خود را از دست دادند. پس از رودخانه ها، دریا با ۱۵۱ فوتی (۱۳۰ نفر مناطق خارج طرح و ۲۱ نفر در مناطق ایمن سازی شده و مجاز) در رتبه بعدی تلفات غرق شدگی قرار دارند. به جز رودخانه ها و دریا هم، محل های دیگری که در آن مردم تجمع می کنند هم ید طولایی در گرفتن قربانیان غرق شدگی دارند.

در سال گذشته ۱۴۰ نفر در استخرهای کشاورزی، ۱۳۷ نفر در کانال ها، ۹۰ نفر در دریاچه های مصنوعی و سدها، ۸۹ نفر در استخرهای شنا، ۴۵ نفر در حوض و حوضچه ها، ۳۴ نفر در چاه و ۲۸ نفر در دریاچه های طبیعی بر اثر غرق شدگی جان باخته و ۹۳ نفر نیز در سایر مکان های آبی جان خود را از دست داده اند.

مرگ و میرهای ناشی از غرق شدگی، ماجرای تلخی است که هر سال تکرار می شود. امسال امیدوار بودیم سازمان پزشکی قانونی آمار بدهد و بگوید اوضاع غرق شدگی خیلی هم بد نیست و اگر آمار مرگ و میر کم نشده، اما حداقل اضافه هم نشده، اما این طور نبود و از ابتدای امسال تا الان، ۱۰۹ نفر جان خود را بر اثر غرق شدگی از دست داده اند. همچنین بر اساس آمارهای این سازمان در سال گذشته، ۴۳ درصد آمار غرق شدگی مربوط به فصل تابستان و بیشترین رقم غرق شدگی در ماه های مرداد با ۱۷۷ نفر (۱۵۸ مرد و ۱۹ زن)، تیر با ۱۵۶ نفر (۱۳۹ مرد و ۱۷ زن) و شهریور با ۱۳۴ نفر (۱۱۲ مرد و ۲۲ زن) گزارش شده و استان های خوزستان با ۲۰۴، مازندران با ۱۵۷ و گیلان با ۹۱ فوتی بیشترین میزان مرگ ناشی از غرق شدگی را به خود اختصاص دادند. در ۱۰ سال گذشته، تلفات غرق شدگی، آماری بین ۱۰۰۷ تا ۱۵۱۵ نفر بوده که کمترین موارد غرق شدگی در سال ۱۳۸۸ با ۱۰۰۷ و بیشترین آن در سال ۱۳۸۲ با ۱۵۱۵ مورد بوده است. در همین تابستان سال گذشته، ۴۶۷ نفر بر اثر غرق شدگی در کشور جان خود را از دست دادند، در حالی که کل افراد فوت شده بر اثر غرق شدگی در سال ۱۳۹۸ در کشور، ۱۰۷۲ نفر بوده است.

رودخانه ها؛ بالاترین تلفات

برخلاف آنچه مردم تصور می کنند، بیشترین قربانیان غرق شدگی مربوط

برخلاف آنچه مردم تصور می کنند، بیشترین قربانیان غرق شدگی مربوط به دریاها نیست و رودخانه ها بیشترین و بالاترین آمار غرق شدگی را به خود اختصاص می دهند

